

[Lønger]

den lovgivning, som kan eller skal bruges til dækning af disse behov.

Svar (26/8 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

I bistandslovens § 60, stk. 1, er der hjemmel for kommunalbestyrelsen til at iværksætte eller yde støtte til omsorgsarbejde for personer, der modtager social pension bortset fra invaliditetsydelse.

Ifølge bistandslovens § 60, stk. 2, fastsætter Socialministeriet retningslinier for, hvilke foranstaltninger, der er berettiget til støtte. Disse retningslinier er nærmere beskrevet i punkt 10 i Socialministeriets cirkulære af 17. december 1986 om hjælp til boligindretning, omsorgsarbejde og befordring efter bistandsloven. Som eksempler på omsorgsarbejde, der tager sigte på, at pensionisten længst muligt kan forblive i eget hjem, kan nævnes besøgsordninger hos pensionister, der ikke eller kun vanskeligt kan færdes uden for deres hjem. Omsorgsarbejde af denne art omfatter endvidere en række praktiske hjælpeforanstaltninger for hjemmeboende pensionister, f.eks. levering af færdiglavet mad, vaskerordning og fodpleje.

Der vil således efter ovennævnte paragraf være mulighed for, såfremt kommunen ønsker det, at yde tilskud til eller igangsætte foranstaltninger til hjælp for ældres og fysiske handicappedes græsslåning, havearbejde, snerydning m.v.

Forudsætningen for, at omsorgsforanstaltningerne kan iværksættes efter bistandslovens § 60 er dog, at pensionisten ikke eller kun meget vanskeligt selv kan sørge for at dække disse behov. Konstatering af et sådant behov må ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte pensionists behov. Det centrale er vurderingen af behov – uden hensyn til de pågældende pensionisters økonomiske forhold.

Betalingen for en omsorgsforanstaltning etableret under de ovennævnte betingelser fastsættes af kommunalbestyrelsen ud fra et skøn, idet der ikke af centrale myndigheder er fastsat retningslinier herfor.

Til andre pensionister, der ikke er berettiget til omsorgsforanstaltninger efter bistandslovens § 60, kan en sådan hjælp – hvis den ikke fuldt ud kan betales af pensionisten selv

– derfor fortsat kun ydes som et personligt tillæg.

Vedrørende tildeling af personligt tillæg er der ikke fra centralt hold fastsat bestemmelser om tildeling og størrelse af det personlige tillæg til omsorgsarbejde, og det er derfor op til den enkelte kommune at bedømme, i hvilke tilfælde man ønsker at gå ind og dække udgifter til omsorgsforanstaltninger med et personligt tillæg.

Spm. nr. S 1682

Til *industriministeren* (17/8 87) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Mener ministeren, at det kan være rimeligt – set ud fra sikkerhedsmæssige hensyn – at nedskære besætningen på færgerne, når det tilsyneladende er restaurationspersonalet, der skal varetage sikkerhedsarbejdet efter en sådan nedskæring.

Begrundelse

Spørgerens begrundelse er en udtalelse fra restaurationspersonalet på DSBs færger fra den 7. august 1987:

Udtalelse fra restaurationspersonalet på DSBs færger på Storebæltsoverfarten angående nedskæringsplaner blandt sikkerhedsbesætningen på samtlige færger.

Vi ser os ikke omtalt, og vi går stærkt ud fra, at det bliver os, der skal udføre sikkerhedsopgaverne med hensyn til Århus-Kalundborg-ruten. Vi vil gerne anmode om at få nærmere besked om dette. Da vi regner DSB for en hæderlig virksomhed og ikke en piratvirksomhed, der trækker noget ned om ørene på folk, håber vi at få en debat i gang om dette. Snarest. Vi ser os ikke i stand til at udføre mere sikkerhedsarbejde, end vi har i forvejen, og vi mener ikke, vi har uddannelse nok i forvejen til de opgaver, der kræves af os.

Vi deltager en gang hvert 5. år i et etdags brandkursus. »Lektion 10 kursus« skulle afholdes en gang årligt, men dette er ikke blevet overholdt. Ved ansættelse af nye medarbejdere bliver en af de »gamle« kollegaer sat til at vise rundt på færgen og forklare om brandmateriel o.lign., som vi dårligt ved noget om selv.

Redningsmateriellet er gammelt og nedslidt, og vi mener derfor, at det, i tilfælde af